

*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*

SZŐLŐVESSZŐK

XVIII. évf. 6. szám
2023. július 26.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja
Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30
e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztor: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános, mobil: 06-30-221-44-03

Both Zoltán káplán, mobil: 06-20-370-51-87

Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. Tel.: 06-34-380-019

Szentmise Dunaalmáson: SZOMBATON 16.00 órakor.

A nyári időszakban pénteken nincs mise.

SEGÍT A BIBLIA?

Az Ószövetség istenképe zavarosnak tűnik. Diadallal számol be arról, hogyan ölte meg az Úr a 10. csapásban az egyiptomi elsőszülötteket (Kiv 12, 29-30.), és pusztította el az Úr a fáraó egész seregét, amely üldözte az Egyiptomból kivonuló zsidó népet. (Kiv 14, 28-31.) Ugyanez az Úr 40 nappal később a Sinai-hegyen kőbe vésve átadja Mózesnek a parancsot: „NE ÖLJ!” (Kiv 20, 13.) A következő oldalon már azt a szabályt rögzíti a Biblia, hogy „aki a másikat úgy megüti, hogy belehal, azt halállal kell büntetni.” (Kiv 21, 12.) Már itt kezd megmutatkozni az „igazság-etika.”

Az „igazság-etikánál” még rosszabb, amikor azt iktatják törvénybe, hogy a házasságtörő is halállal lakoljon (Lev 20, 10., MTörv 22, 22.). Az ölésnél kisebb bűnért is halál jár!

Ezért gondolom, hogy szükség van bibliatudósra, aki meg tudja magyarázni ezt az ellentmondásos helyzetet.

- 2 -

ILLÉS

Illés „vetélkedőre” hívta Baal 450 prófétáját. Akinek az istene meggyújtja az oltáron az áldozati tüzet, az az igazi Isten. Baal prófétái hiába szólították Baal nevét reggeltől délig, nem lobbant fel a tűz. Akkor Illés fohászkodott, és az ő imáját követően tűz hullott az égből, és lángra lobbantotta az oltárra tett áldozati állatot. Ennyi elég volt a népnek, hogy elismerje: „Az Úr az Isten!” De Illés nem állt meg itt. Megölette valamennyi Baal prófétát. A siker mámorában elfeledte a kőbe véssett parancsot: „Ne ölj!” Mondhatjuk, ez emberi túlkapás volt, nem Isten akarata. (1 Kir 18, 20-40.)

A SEREGEK URA

A 24. zsoltár így vall az Istenről:

„Ki a dicsőség királya? Az Úr, a hatalmas és erős. Az Úr, a harcban verhetetlen. A Seregek Ura a dicsőség királya.” (Zsolt 24, 8-10.)

Tudjuk, hogy a Biblia nem történelemkönyv, hanem tanító írás. A csatajelenetekkel nem azt akarja demonstrálni, hogy Isten milyen sok ellenséget ölt meg. Csupán Isten nagyságát és hatalmát szeretné szemléltetni. Még nem mondhatja azt, hogy lám, Isten milyen hatalmas tüzet tud rakni: 6000 ° C forróság van a Nap felszínén, hiszen ezt még akkor nem tudták megmérni, és Celsius is jóval később született. (Anders Celsius svéd csillagász 1701-1744). Azt sem mondhatta, hogy Isten milyen végtelenül nagy, lám mekkora távolságokra is vannak még Földünkől galaxisok, hiszen még nem ismerték a fény sebességét és a fényév fogalmát. Ellenben sok csatát megvívta már, és érezték, hogy harci sikereiket Isten segítségének köszönhetik. Kézenfekvő volt tehát, hogy Isten nagyságát úgy szemléltessék, hogy ő a mindenkit legyőző hadvezér, a harcban verhetetlen.

Babits Mihály verséből kiderül, hogy milyen az ő istenképe.

ZSOLTÁR GYERMEKHANGRA

Az Úristen őriz engem, mert az ő zászlóját zengem,

Ő az Áldás, Ő a Béke, nem a harcok istensége.

Ő nem az a véres Isten: az a véres Isten nincsen.

Kard ha csörren, vér ha csobban, csak az ember vétke abban.

Az Úristen örök áldás, csira, élet és virágzás.

Nagy, süket és szent nyugalma háborúkat meg se hallja.

Csendes ő, míg mi viharzunk, békéjét nem bántja harcunk:

Az Úristen őriz engem, mert az ő országát zengem.

Az ő országát, a Békét, harcainkra süketségét.

Néha átokkal panaszlom, de Ő így szól: "Nem haragszom!"

Néha rángatom, cibálom: - tudja, hogy csak őt kívánom.

Az is kedvesebb számára, mint a közömbös imája.

Az Úristen őriz engem, mert az Ő zászlóját zengem.
Hogy daloljak más éneket, mint amit Ő ajkamra tett?
Tőle, Hozzá minden átkom: hang vagyok az Ő szájában.
Lázás hang talán magában: kell a szent Harmóniában.
S kell, hogy az Úr áldja, védje, aki azt énekli: Béke.

TANULSÁG

A Biblia szellemi örökségünk része. Azért, mert nem értjük minden részletét, még nem kell kidobnunk az egészet! Sok érték van benne. Arra kell törekednünk, hogy minél több értéket megfejtünk belőle.

Ebben maga Jézus is segít nekünk. *„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt vagy a prófétákat. Nem azért jöttem, hogy megszüntessem, hanem, hogy tökéletessé tegyem.” (Mt 5, 17.)*

JÉZUS SEGÍT

„Hallottátok a régieknek szóló parancsot: Ne öl! Aki öl, állítsák a törvényszék elé. Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák törvényszék elé, aki haragot tart. Aki felebarátját butának mondja, állítsák a nagytanács elé. Aki pedig istentelennek mondja, jusson a gyehenna tűzére.” (Mt 5, 21-22.)

Láttuk, hogy az Ószövetségben a kőbe vésett parancs átadása után hamar megjelentek a „kiskapuk”, kiket lehet, sőt kell megölni. Például a házasságtörőket. Jézus nemcsak szigorúan ragaszkodik az eredeti parancshoz, hanem még szigorúbb kiegészítést fűz hozzá. Tuja, hogy ölni nemcsak fegyverrel lehet, hanem szóval is. Ezért mondja, hogy vigyázzunk a szavainkra.

Amikor a farizeusok próbára akarták tenni Jézust, ezt kérdezték tőle: „Szabad-e a férfinak bármi okból elbocsátania feleségét?” Ő így felelt: „Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette őket, és azt mondta: A férfi ezért elhagyja atyját és anyját, feleségéhez csatlakozik, és a kettő testben egy lesz? Így már nem ketten vannak, hanem csak egy test. Amit tehát Isten egybekötött, ember szét ne válassza.” De azok erősködtek: „Miért parancsolta hát Mózes a válólevéllel történő elbocsátást?” Ő kijelentette: „Mózes keményszívűségtek miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeket, de kezdetben nem így volt. Mondom nektek: aki elbocsátja feleségét – kivéve, ha nem törvényes felesége – és mást vesz el, házasságtörést követ el. Aki pedig elbocsátott nőt vesz el, házasságot tör.” (Mt 19, 2-9.)

Úgy tűnik, hogy Mózes az emberek keményszívűsége miatt tesz engedményeket ölés és válás esetében is. Lehet, hogy az, aki ma mégis úgy gondolja, hogy lehet válni, lehet ölni – fegyverrel vagy szóval –, az keményszívű?

Jézus segít: a hideg kőszívet forrón szerető hús-vér szívvé tudja formálni.

Kovács László: ISTENKÉPÜNK VESZÉLYEI (részletek)

Régi történet: Az új misszionárius napokon át bizonyítgatja a bennszülötteknek, hogy van Isten. Végre egy öreg indián megszólal: Te fehér ember, ne bizonygasd nekünk, hogy van Isten, mert azt mi tudjuk. De azt mondd meg nekünk, hogy jó-e az Isten?

Kisgyerekként rettegve hallgattam a papunk prédikációit, amiből leszűrtem azt, hogy az Isten félelmetes. A teológián csak megerősítették bennem a tudós professzorok, hogy az Isten nem csak szeret, de büntet is. Ha nem ezen a világon, majd a túlvilágon megtorolja bűneimet tisztítóúzzal, vagy a kénköves pokollal. A Bokorral való találkozásom oldotta fel bennem a kínzó görcsöt: az Isten nem büntet, nem torolja meg az ember vétkét, mert Isten csak szeretni tud. Büntetni mi magunkat büntetjük, ha vétkezünk. Csak magunktól kell félnünk.

* * *

Miközben lelkesen a Szeretet Istenéről beszélünk, Istent gyakran továbbra is úgy éljük meg, mint valami gyötrő szellemet, vagy kicsinyes könyvelőt, önkényes zsarnokot, vagy könyörtelen Bírót. Most erről a négy istenképről szólnék, melyek Karl Frielingsdorf S.J. szerint legtöbbször bukkannak föl a mélyből bennünk.

Ezek a démonikus istenképek: A **Büntető Bíróisten**, aki minden hibát szívtelenül megtorol, anélkül, hogy védekezésünkre odafigyelne. A **Halálisten**, aki azért hoz létre életet, hogy elvegye azt; betegséget és halált hozva minden emberre. A **Könyvelőisten**, aki mint egy érzelm és szív nélküli démon (egy robot), az ember összes hibáját automatikusan regisztrálja, hogy majd számon kérhesse a nagy elszámolásnál. A **Hajcsáristen**, aki számára az ember csak annyira értékes, amennyit teljesít, és amennyi sikert ért el.

* * *

Ezek mind megbetegítő istenképek, melyek háttérében a gyermekkori és felnőttkori negatív tapasztalatok nyomán démoni istenképekké torzult hiedelmek állnak, és melyektől nehezen szabadul meg az ember. Hiába tudjuk, milyen az Isten, evilági negatív tapasztalatainkat kivetítjük Istenre, és az így kialakult torzkép fogságban tart minket.

* * *

Tudnunk kell, hogy életünk végéig meg kell küzdenünk démonainkkal, és a tudattalan vagy tudatalatti mélységeinknél is mélyebbre kell merülnünk, ahol az élet és a szeretet utáni ősi vágyainkban, és a mélyen rejlő igaz törekvéseinkben találkozhatunk az igaz Istennel: az irgalmas Atyával, az élet Forrásával, a Jó Pásztorral, az együttműködő Lélekkel.

* * *

Attól az Istentől, akit Jézus hirdetett, esztelen szeretete miatt nincs nyugta az embernek, zavarba ejt, és nem tud menekülni tőle. És ha más nem, de a szegény vissza tudhatja tartani az embert, hogy át akarja verni azt, aki így szeret. Vagy éppen ellenkezőleg bolond nagy szeretetére fellángol a mi szívünk is, és élni kezdjük azt, amit vagy Akit hiszünk!